

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 926/2022
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Енеса Хаџибеговића и адвоката Милоша Миљковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.962/19 од 09.03.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.74/22 од 07.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 28. септембра 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Енеса Хаџибеговића и адвоката Милоша Миљковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.962/19 од 09.03.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.74/22 од 07.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.962/19 од 09.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 235. став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – 29 сточних грла, ближе означених у изреци првостепене пресуде, као предмет извршења кривичног дела.

Окривљени је обавезан да на име судског паушала, а у корист буџетских средстава суда, плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.74/22 од 07.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА – адвоката Енеса Хаџибеговића и адвоката Милоша Миљковића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.962/19 од 09.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Енес Хаџибеговић и Милош Миљковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног истиче да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да је нижестепеним правноснажним пресудама окривљени оглашен кривим због кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. Кривичног законика јер се неовлашћено и у већем обиму бавио посредовањем у трговини, и поред тога што је имао регистровано пољопривредно газдинство за узгој стоке, при чему није наведено који је то већи обим посредовања, а због чега према ставу бранилаца посредовање окривљеног у набавци односно куповини грла стоке са сведоком ББ у кривично-правном смислу не представља битни елемент кривичног дела из члана 235. став 1. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног су неосновани.

Наиме, основни облик кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ чини лице које, немајући овлашћење за трговину, набави робу или друге предмете у већој вредности у сврху продаје, или која се неовлашћено и у већем обиму бави трговином

или посредовањем у трговини, или се бави заступањем организација у унутрашњем или спољнотрговинском промету робе и услуга.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, те да из чињеничног описа радње извршења кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени АА кривично дело недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ извршио једном од три алтернативно предвиђене радње извршења овог облика кривичног дела и то посредовањем, тако што је „... у стању урачунљивости, поступајући са умишљајем, при чему је био свестан забрањености свог дела, неовлашћено и у већем обиму се бавио посредовањем у трговини између носилаца пољопривредних газдинстава ВВ и ГГ као продаваца са једне стране, и ББ као купца са друге стране, тако што је обавестио ББ да ВВ има за продају 15 бикова, а ГГ 14 бикова, па се са продавцима договорио о купопродајној цени стоке, о чему је обавестио купца ББ ... након чега је ББ преко ДД извршио исплату продавцима, заједно са окривљеним АА, те ВВ предао 23.500 евра за 15 бикова, а ГГ износ од 15.678 евра за 14 бикова, након чега је свих 29 бикова утоварено на камион са приколицом, који је без неопходне пратеће документације за транспорт довезао бикове до села ... код ...“, то по оцени овога суда, изрека правноснажне пресуде садржи сва битна законска обележја кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 1. КЗ, због ког је окривљени АА оглашен кривим. Ово стога што је изреци пресуде јасно наведено и да је неовлашћено посредовао у купопродаји укупно 29 бикова, а што по налажењу овога суда представља трговину у већем обиму.

Из наведених разлога, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те је поднети захтев одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић